

ЮОЗАПЕЛИС И НЕГОВОТО КОНЧЕ

Превод от руски: Дона Минчева, 1995

chitanka.info

Живял едно време един цар. Между неговите слуги имало и едно момче на име Юозапелис. Веднъж царят се приготвил да тръгне на лов, а Юозапелис взел да му се моли да вземе и него. Царят му рекъл:

— Ще те взема на лов със себе си, ако конят ти сам се оседлае.

Отишъл Юозапелис в конюшната при враните коне и извикал:

— Конче, конче, конче!

Нито един вран кон не дотичал до момъка и не се оседлал сам. След това Юозапелис отишъл при впрегатните коне и почнал да ги вика:

— Конче, конче, конче!

И тогава нито един кон не се доближил и не се оседлал сам.

Отишъл накрая Юозапелис при конете, с които карали вода и пак извикал:

— Конче, конче, конче!

Дотичало до него едно неугледно конче и само се оседлало. Метнал се на седлото Юозапелис и отишъл на лов заедно с царя. Препускал, препускал, изморил се и пуснал кончето да попасе на една полянка.

На тази полянка Юозапелис намерил едно птиче перо с чудна красота. А кончето му рекло:

— Не вземай перото, защото зле ще си изпатиш!

Юозапелис не послушал кончето си и взел перото. А другите слуги забелязали това и когато се върнали в двореца, доложили на царя, че Юозапелис има перо с чудна красота; сигурно е видял и птицата, която има такива пера. Царят извикал Юозапелис и му рекъл:

— Щом имаш това перо, ти знаеш къде е и птицата. Ако не ми я донесеш, ще заповядам да ти отсекаат главата!

Отишъл Юозапелис угрижен при кончето си и му се оплакал:

— Конче мое, кажи ми какво да правя! Царят ми заповяда да намеря чудната птица.

Кончето отвърнало:

— Нали ти казах аз да не взимаш перото, защото зле ще си изпатиш! Сега те чака още по-голяма беда! Възседни ме и да тръгваме!

Метнал се Юозапелис на седлото и кончето полетяло. Препускали те колкото препускали и стигнали до един разкошен дворец. Кончето казало:

— Аз ще остана да паса на ливадата, а ти се приближи до двореца и кажи:

*„Спете непробудно,
стражи, отворете се, врати!
Оставете ме да вляза,
жив и здрав да си изляза!“*

А щом влезеш вътре, грабни птицата и бягай. Гледай само да не развалиш гнездото ѝ, тогава никой няма да те стигне.

Юозапелис изпълнил всичко, каквото му казало кончето. Приблизил се до портите на двореца и рекъл:

*„Спете непробудно,
стражи, отворете се, врати!
Оставете ме да вляза,
жив и здрав да си изляза!“*

Портите на двореца сами се разтворили. Юозапелис влязъл, грабнал птицата, върнал се при кончето си и препуснал обратно.

Когато занесъл на царя чудната птица, царят му рекъл:

— Щом намери и донесе тази птица, донеси ми и гнездото ѝ!

Полетял Юозапелис отново към двореца, донесъл на царя и гнездото. Научил се царят, че далеч някъде, през девет царства в десето, живее дъщерята на морския цар. Повикал той Юозапелис и му рекъл:

— Щом намери и донесе чудната птица и гнездото ѝ, намери и ми доведи и дъщерята на морския цар. Иначе ще заповядам да ги отсекаат главата!

Отишъл Юозапелис при своето конче и го попитал какво да прави.

Кончето отговорило:

— Лоша ти е работата и още по-лоша ще стане! Искай от царя да ти даде много пари и накупи хубави и скъпи платове. С тях ще

примамиш принцесата.

Направил Юозапелис каквото му казало кончето, метнал се на седлото и тръгнал на път. Пристигнал той в далечното царство и постлал с платовете морския бряг. По-лошите слагал по-близо до водата, а по-хубавите — по-далеч. И почнал да кани морската принцеса:

— Излез, излез, принцесо, донесъл съм ти скъпи дарове!

Изплувала принцесата от морските глъбини, излязла на брега и взела да разглежда платовете. А Юозапелис още по-силно разпалвал любопитството ѝ:

— Насам платовете са още по-хубави — казвал ѝ той и я примамвал все по-далеч от брега.

Щом принцесата се приближила до него, Юозапелис я грабнал на ръце, метнал я на кончето си и препуснал заедно с нея към двореца на царя. Видял царят неземната хубавица и рекъл:

— Можем още сега да направим сватбата!

Дъщерята на морския цар отвърнала:

— Нека Юозапелис извади най-напред пръстена ми от дъното на морето, тогава ще се омъжа за тебе!

Царят заповядал на Юозапелис да намери пръстена; не го ли намери — очаква го смърт. Отишъл Юозапелис при кончето си и го попитал какво да прави. А кончето отвърнало:

— Това е лошо, но може да стане и по-лошо. Възседни ме и да тръгваме. А щом стигнем морето, хвани едно малко раче и не го връщай на рака, докато той не извади пръстена на принцесата от морското дъно.

Юозапелис тъй и направил: хванал едно малко раче и казал на стария рак, че ще му върне рачето само ако той извади пръстена от морето. Ракът веднага извадил пръстена, дал го на Юозапелис, а той бързо го отнесъл на принцесата.

— Сега ще се омъжиш ли за мене? — попитал я царят.

— Не — отвърнала тя. — Когато Юозапелис извади от морското дъно и огърлицата ми, тогава ще се омъжа за тебе.

Царят заповядал на Юозапелис да прави, да струва, но да намери огърлицата на принцесата! Полетял Юозапелис отново към морето, а кончето му рекло:

— Заколи ме, изтърбуши ме и влез в корема ми. Когато долетят гарвани да ме кълват, хвани едно малко гарванче и не го пущай, докато старият гарван не ти донесе огърлицата.

Юозапелис послушал кончето: заклал го, изтърбушил го и влязъл в корема му. Изведнъж от разни страни долетели гарвани. Юозапелис хванал едно гарванче и казал на стария гарван, че ще му го върне, ако той извади от морето огърлицата на принцесата. Гарванът отлетял и скоро се върнал с огърлицата. Юозапелис пуснал на свобода гарванчето, сложил вътрешностите в корема на кончето и веднага се съживило. Метнал се Юозапелис на седлото и се прибрал вкъщи.

Когато Юозапелис занесъл на царя огърлицата, царят я дал на принцесата и пак я попитал:

— Сега вече ще се омъжиш ли за мене?

— Още не. Когато видя в краката ти съсечен Юозапелис, тогава ще се омъжа за тебе!

— Не ме погубвай, царю — помолил се Юозапелис. — Аз ти донесох и чудната птица с гнездото ѝ, и тази морска принцеса.

— Ще те съсека — рекъл царят, — иначе морската принцеса няма да се омъжи за мене!

Отишъл Юозапелис при кончето си и горчиво заплакал. А кончето му рекло:

— Закарай ме на поляната, аз ще те съживя!

Щом царят съсякъл момъка, кончето веднага дотичало, дъхнало на Юозапелис и той оживял. А морската принцеса казала на царя:

— Сега нека съсекат тебе и щом се съживиш, ще се оженим!

— Добре — съгласил се царят. — Само гледай да не забравиш да ме съживиш!

Съсекли царя, но никой и не помислил да го съживи. А дъщерята на морския цар се омъжила за Юозапелис и двамата заживели весело и щастливо.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.